

אהבה תל אביבית

סליק שבו הוטמנו מכתבים סודיים ★ מאבק של שניים על ליבה של אחת ★ רומן סנסציוני בין כוכבת מפורסמת לגבר צעיר ממנה ★ ואפילו ציורי גרפיטי כמחווה רומנטית ★ לרגל הוולנטינס, מורי דרך והיסטוריונים של העיר העברית עם הסיפורים שמוכיחים שגם אם רוב הגיבורים כבר אינם בחיים, האהבה לא מתה

אילן שחורי

ראש העירייה, אשתו ועוד כמה אהבות

אחד מסיפורי האהבה

המיוחדים של תל אביב הקטנה הוא של מאיר דיזנגוף, ראש העירייה המיתור לוגי ורעיוני צינה לבית ברנר, אהבה שנמשכה 48 שנה, עד לפטירתה של צינה בפברואר 1930. למעשה, סיפור אהבתם של מאיר וצינה החל הרחק מתל אביב, עוד בז'יטומיר, עיר בצפון מערב אוקראינה, לשם הגיע מאיר דיזנגוף ב-1882, בגיל 21, כדי לשרת בצבא הרוסי. הוא מונה לערוך עיתון צבאי של המפקדה המקומית ובשעות הפנאי היה משתתף באירועים ומסיבות של נוער יהודי ורוסי מקומי.

לימים העיד דיזנגוף במאמרו "חברתי לחיים", כי באחד הנשפים, לאחר שנאם בזכות העקרונות הללו ולמען השכלת בני הנוער היהודיים, הציגו בפניו את הילדה תלמידת הגימנסיה, צינה-חיה ברנר, שכולם קראו לה ניוניא. היה זה לאחר שהגיעה לנשף עם בני משפחתה וחברים ושם ניגנה ושרה שירים רוסיים עממיים. "הילדה הזו הייתה רעננה, עליזה וצוהלת, גבוהה וקופה כאילה, חדורה ומלאת חן, מלאה אהבה והתקרבות נפשית לכל אדם ואהובה וחביבה לכל רואיה", התפייט דיזנגוף. לאחר ארוחת מפגש צינה הצטיינה

דיזנגוף וצינה

בים בסגנון דומה נמצאים בארכיונו האישי, כאלו שיועדו למשל למוזכר-תו הנאמנה אולגה שטם (לימים גילה אוריאל).

ומה באשר לצינה? לפחות עדות אחת היה לאחר העם, אשר גינצבורג, עניין רומנטי בצינה והוא ניהל איתה מערכת יחסים לווהטת, כנראה אפלטונית, במשך כמה שנים.

● המקום הכי רומנטי בעיר: "הספסל במרכז כיכר לונדון בטיילת, בין רציף הרברט סמואל ורחוב הירקון. מקום אידיאלי לשקיעה מרהיבה. באותו מקום על ספסל אחר הייתה הנשיקה הזוגית הראשונה שלי".

דיזנגוף היה גם זה שדאג בדרך ערמונית משהו, להנציח את רעיונותיו ב-1934 בעת חנוכת הרחוב על שמו בכיכר הקטנה שהפכה לאחר שנים לכיכר המפורסמת של תל אביב.

אבל האם צינה הייתה אהבתו היחידה של מאיר דיזנגוף? מעבר לסיפורי הר-כילות המתגלגלים שנים רבות בעיר העברית הראשונה בארכיון האישי שלו מאיר דיזנגוף מצויים כמה "מכתבים חמים" לפחות לשתי נשים שהיו קרובות אליו. שושנה עמרני (האמא של צמד העמרנים) שהייתה מנהלת משק הבית של מאיר וצינה. דיזנגוף כתב לה אחר מות רעיוותו כמה מכתבים "קרובים" מנסיעותיו. מכתב